

II.
C.23526
9/2/78

Večni
MESSIAC

ŽIVE
UL ŽIV
MERITVE

23526 II. C. g. 2

Večni mesec

za

žive in za mertve.

Za

novoletne, godovne in druge darila

spisal

B. P.

duhoven ljubljanske škofije.

*Z dovoljenjem visokočastitljive namest-
nije ljubljanskiga škofijstva.*

V Ljubljani 1860.

Natisnil Jožef Blaznik.

LAIBACH
ZE
HERZOGTHUM

ŽIVĚNÍ A MŮŽNOSTI

ROZVOJE VĚDOMÍ A UMĚNÍ

DR. J. B.

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
PŘÍRODOVĚDNÝ ÚSTAV

V Praze 1960
Národní ústřední knihovna

19291003

Opombica

k

Večnimu mesecu.

Ta Večni mesec bi zamogel živim in mrtvim prav veliko dobriga storiti, ako bi ga tako obračali, kakor je odmenjen. Dober je za gospodarje: vsaki večer naj se deržini naloga bere za drugi dan; — za gospodinje, ki učence v stanovanji imajo, ravno tako; — za posamezne ljudi, ki nimajo časa veliko brati, pa vendar želé kaj dobriga slišati in v čednosti rasti, postavimo, za keršenice in sploh za posle; — za šole: vsaki dan se učencam naloga posebej bere in

razlaga, to bo malo časa vzelo, pa silno veliko k čednosti pomoglo, zlasti ako otročiči bukvice imajo, de bodo tudi domačim večni mesec razlagali; — za nedeljske šole in otročje spraševanja: dá se jim v nedeljo naloga za celi teden, in je bukvic dosti za 31 krat, potem pa nič ne škodva ampak pomaga, če se ponavlja; — za božičnice, novoletnice in sploh darila: sleherniga obdarovanca bodo razveselile; utegnile bi se tudi pri Šmarnicah porabiti, kjer želé berhke in kratke napraviti: privzame se k pričujočimu vsakdanjimu nauku kako malo daljši premišljevanje, molitev Marije Device in vsakdanje litanije M. D. lavretanske. — Kjer se šolam ali družinam večni mesec razlaga, je treba, de se na-

loga po prebranji izpraša, če si jo je vsakdo v spominu ohranil, ker brez tega ne more zadosti koristiti. —

Osnova in tudi veči del trarine, več ali manj za naše potrebe predelane, je za te bukvice posnét iz Doninovih: Ewiger Monat.

Pervi dan.

Večnost.

Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil! —

1. Danes preišljuj večnost,
zlasti kadar slišiš uro biti.

Zmiraj, zmiraj

Tam terpi;

Nikdar, nikdar

Konca ni!

2. Rad sprejemaj vsakdanje
časne terpljenja, de se večnimu
terpljenju ogneš.

Moli 2 očenaša in češenamarii,
zase, de bi mogel vse voljno ter-

peti, in pa za tiste duše, ki so v življenji premalo na večnost mislile in zato terpe v vicah.

Ali kterikrat pomisliš prav režno, kaj je večnost? — Kako ti je pri sercu, ko se spomniš na večnost? — O večnost, večnost, kako bi bilo z menoj, ko bi se ti zdaj-le zame začela?!

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Drugi dan.

Rast v dobrim.

Vse, kar delate v besedi ali djanji, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa. Kol. 3, 17.

Danes si prizadevaj té-le dobre dela opravljati: 1. Lepe

nauke, dobre svete dajati. 2. Druge z lepim zgledam k čednosti buditi. 3. Hudobno nagnjenje k nepoterpežljivosti zatirati, (posebno ko imaš z otroci opraviti). 4. Vsako reč tako storiti, kakor se ti zdi, de je Bogú nar dopadljivši. 5. Premišljuj 12letniga Jezusa učečiga v tempeljnu in rastečiga kakor v starosti, tako v mladosti.

Moli očenaš in češenamarijo za te gnade in pa za tiste, ki so zato v vicah, ker so si premalo prizadevali v dobrim rasti.

Ali si vsaki dan kaj boljši? — Ali kaj skerbiš, de bi v dobrim rasli tvoji bratje in sestre, tvoji otroci, tvoji podložni?

Usmili se, **Gospod!** po **Jezusu Kristusu** vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Tretji dan.

Sveto Obhajilo.

To delajte v moj spomin; je rekel Jezus.

1. Poživi danes hrepenenje po Jezusu v nar svetejšim zakramentu, kakor koperni jelen po merzli vodi. 2. Prosi Boga, de bi nikoli božjeropno k sv. Obhajilu ne šel, in de bi tudi družih ta prestrašna nesreča ne zadela. 3. Vojskuj se zoper razmišljenost v molitvi.

Za te gnade in za tiste, ki so po redkim ali nevredno v svojim življenji k sv. Obhajilu hodili, moli očenaš, češenamarijo in obžalovanje ali grevingo.

Ali ti kej rad hodiš k sv. Obhajilu? Ti, ne mara, prav malokrat sv. Rešnje telo obišeš, in kdo vé? morebiti tudi takrat brez goreče ljubezni.

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Četerti dan.

Nepokoršina.

Dajte cesarju, kar je cesarjeviga, in Bogú, kar je Božjiga. Mat. 22, 21.

Danes sklep stori, 1. de iz ljubezni do Bogá ne boš nikoli

rekel očetu ali materi: „*no-čem*“, „*ne bom*“, in nikoli nič ne storil, kar bi jih žalilo. Ravno tako tudi do gospodarjev in družih, ki so namesto staršev. 2. Umori kačo v svojim sercu, ki se ji pravi: *terma* in *huda volja*. 3. Premišljuj torej Jezusove besede na Oljski gori: „*Oče, ne moja, ampak Tvoja volja naj se zgodi!*“.

Za te gnade — in za tiste, ki so bili v svojim življenji staršem in njih namestnikom premalo pokorni, moli 3 očenaše in češena-marije.

Kdo vé, če nimaš morebiti navade, duhovskim in svetnim višjim nepokoren biti? Morebiti še spovednikovim pove-ljem nisi pokoren?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Peti dan.

Pohlevnost.

Zveličani so krotki, ker otroci Božji bodo imenovani. Mat. 6.

Danes se vadi prav posebno v *pohlevnosti* in *krotkosti*. 1. Vse hudo, kar ti kdo stori, iši z *dobrim* poverniti. 2. Bodi usmiljen do ubozih in do grešnikov; sovraži greh, ne pa ljudi, ktere iši poboljšati. 3. Primi za vrat pijavko, ki ti popija nar slajši sladkost tvo-

jih dobrih dél; pravi se ji: *lastna ljubezen*. 4. Premišljuj torej Jezusa, kakor jagnje peljaniga na moriše, ki ni odperl svojih ust, kakor le, de je molil za sovražnike.

Moli, kolikor hočeš, za pohlevnost sam sebi, in pa za tiste uboge duše v vicah, ki so pohlevnost v svojim življenji premalo ljubile.

Ali si pohleven do sebi enacih, — do višjih, — do nižjih? — Ali si pohleven tudi do ubozih žival? — Morebiti pa še nad neživimi rečmi otrinjaš, udeluješ, jih suješ, mečeš?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Šesti dan.

Ljubezen do bližnjiga.

S kakoršno koli mero merite, s tako se bo vam odmerjalo.

Od danes zanaprej skleni, *veliko zapoved ljubezni do bližnjiga* prav zares spolnovati. 1. *Milovaj ga*, če se mu *nesreča* primeri. 2. *Tolaži ga in pomagaj mu* v njegovi *britkosti*, kolikor moreš. 3. Bodi z njim prijazin in priljudin zavolj Bogá in po Božji volji. 4. De to dolžnost ložej spolnuješ tudi do svojih *nasprotnikov* in *razžalnikov*, pre-mišljuj *prežlahtno ljubezin Jezusovo*, ko je Malhu po

Petru odsekano uho bil spet prizdravil.

Mdi 4 češenamarije za preblago čednost: ljubezen do bližnjiga, in za tiste duše v očiševališu, ki so svojiga bližnjiga premalo ljubile in morajo zdaj zato terpeti.

Se tudi ti, ne mara, smejaš, ko tvoj bližnji pade, ga kdo zmérja, ali se mu kaj družiga zaliga zgodí? Imaš navado otroke dražiti? se s pastirji družih vasí sortati, pretepati?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Sedmi dan.

Nehvaležnost do Boga.

*Savel, Savel! zakaj me preganjaš?
Tako je klical Jezus Savlu.*

Premišljuj danes, kako silno *nehvaležin* si ti do svojiga dobrotljiviga Boga! Ko bi te človek en samkrat v tvojim življenji iz vode ali iz ognja izlekel, ali te na cesti iz rok razbojnikov rešil, ki te hočejo ubiti: nikoli vse žive dni bi ti tistiga dobrotnika ne pozabil. Bog te pa vsaki dan tacih in še večih nesreč obvaruje: zakaj se mu tako malokrat zahvališ, in pa tako mlačno? Oštej, če moreš, kaplje v morji, pešene drobce ob morji, listje na drevesih! Še več je dobrót Božjih do nas, ki smo jih mi Njegovi otroci sprejeli od svojiga rojstva na duši in

na telesu: Zakaj si tedaj Bogú tako malo hvaležin? Zakaj ga žališ za tolike milosti? 1. Zatičaj tedaj svojo nehvaležnost; 2. spomni se, da z nehvaležnostjo Bogá v obličje biješ, kateri tebi takorekoč kliče: Moj otrok, zakaj me zmiraj biješ! — Kaj sim ti storil! —

Moli dans 3 očenaše in češena-marije in obžalovanje ali grevingo za véliki prelepi dar: *hvaležnost do Bogá*, in pa za tiste duše, ki so Božje darove premalo hvaležno obračale.

Kolikrat na dan Boga zahvalim za Njegove dobrote? Sim morebiti tudi jest zmed tistih devet nehvaležnih očišenih? Komej v spovedi očišen, že spet Bogá žalim, ko sim mu dolžan nar večí hvalo!

Usmili se, Gospod! po Jezusu

Kristusu vsih vernih duš v vicaah,
daj jim večni mir in pokoj, in
večna luč naj jim sveti. Naj v mi-
ru počivajo. Amen.

Osmi dan.

Prederzne sodbe.

*Ne sodite, de ne bote sojeni! Tako
je svaril Jezus.*

Zakaj je hudo med ljudmi
živeti? Zato, ker je malo ljudi,
de bi našiga djanja in nehanja,
hudo ne sodili. Ti si tudi med
tistimi, ali ni res? Skleni danes,
1. nikogar *prederzno ne so-
diti*, in rajši vse le na dobro
razlagati. 2. Govôri od bliž-
njiga dobro, če kaj véš; če
ne, pa rajši molči. 3. Izgo-

varjaj slabosti družih, kolikor sveta ljubezen dopusti. 4. De si to polajšaš, premišljuj tole: Za tiste, ki so malo poprej vpili: **Križaj ga, križaj!** je Jezus molil: „**Oče odpusti jim, ker ne vedó, kaj delajo**“.

Moli 3 očenaše in češenamarije za tisto lepo ljubezen, ki ima usmiljenje s slabostmi družih; in pa za tiste uboge terpeče duše, ki so bile prederzni sodbi vdane.

Ali se ti ne zdi neusmiljeno, bližnjega prenašlo in prederzno soditi? Ali boš opustil to černo pregreho? — ?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Deveti dan.

Spoved.

„Kterim bote grehe odpustili, so jim odpušeni,“ je obljubil Jesus.

Kdaj je človek nar srečniši, nar zadovoljniši? Kadar po dobro opravljeni spovedi od spovednice gre. 1. *Ne boj se tedaj spovedi*, če te tudi takrat malo boli, ko te spovednik v zdravilo vzame. 2. *Spoveduj se pogosto*, zlasti pa naglo in urno, ako ti je greh mir vesti poropal. 3. *De ti bo pa to ložej*, premišljuj zgubljeniga sina, kako lepo ga je oče oblekel, ko se je bil zaupljivo k njemu povernil.

Moli dans 5 očenašev in češenamarij za gnado pogoste vredne spovedi, in pa za tiste duše v očiščevališu, ki so bile v svojim življenji mlačne za sveto spoved.

Po kolikrat pa ti na leto k spovedi hodiš? Si ne mara v velikim grehu, pa vendar spoved odlašáš? Bolj je zastarana rana, težej se ozdravi; kako se ti bo pri sodbi godilo, ko tako ranjen in zdelan prideš? Boš mar tudi takrat izgovor našel?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim svete. Naj v miru počivajo. Amen.

Deseti dan.

Sveta maša.

To delajte v moj spomin. Luk. 22, 19.

Ena sama edina sv. maša veljá toliko, kolikor Kristusova smert na križu. (Sv. Kri-zostom.) — Ako bi gori v nebesih Marija Devica in vsi svetniki z vsimi angeli in vélikimi angeli vred pred Boga pokleknili, in bi Bogú vso mo-gočo ponižnost, čast in službo skazovali: temu nasproti pa bi na zemlji nar manjši du-hoven eno samo sv. mašo o-pravil; bi taki mašnik Bogú veliko večí čast in službo storil, kakor vsi uni sveti Božji. 1. Hodi tedaj prav rad k sv. maši. 2. Celo mašo zvesto moli. 3. Obnašaj se pri nji pobožno kakor angel. 4. De to bolje

opravljaš, premišljuj danes Jezusove besede: *Moja hiša je hiša molitve.*

Moli 3 Božje čednosti, de bi mogel vselej rad in pobožno pri sv. maši biti, in pa za tiste duše, ki so zavolj taci h pogreškov v vicah.

Kako ti je pri sercu, ko te zvon v cerkev kliče? Ali rad greš? Kolikrat si že po nerodnosti opustil sv. mašo? Ako si to storil v nedeljo ali zapovedani praznik, je bil smertni greh.

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Enajsti dan.

Ljubezin do čistosti.

O kako lep je čist rod! — Pri Bogu in pri ljudeh ima hvalo. Modr. 4.

Kdor čistost ohrani, je angelc, kdor jo zgubi, je hudôba (Sv. Ambrož.) Nečist, nesramen človek, omadežan na duši, na telesu, je nar ostudniši stvar na zemlji. 1. Bodi tako čist in sramožljiv vselej in povsod, kakor ko bi te zmiraj vsi pošteni ljudje vidili. 2. Oči ne smejo gledati, ušesa ne poslušati, roke se ne dotakniti, serce ne misliti, kar je nečisto. 3. Zroči se prav do čistiga Marii Devici in an-

gelu varhu. 4. Premišljuj besede Jezusove: Blagor njim, kateri so čistiga serca; Bogá bodo gledali. 5. Postavi si pred oči Jezusov križ: Deviški Jezus je na križu, — deviška Mati stoji pod križem, — deviški Janez žaluje pri umirajočim Jezusu pri križu.

Moli 5 češenamarij in molitev „Pod tvojo pomoč,“ zase, de bi ti Bog čistost dal, in za uboge duše v vicah, ki so v tem življenji oblačilo nedolžnosti omadežale in se niso tukaj zadosti očistile. Beri tudi življenje sv. Alojzja, ako moreš.

Ali sim dosti sramožljiv pri slačenji, oblačenji, preoblačenji? Ali je moje oko, moje serce čisto?

Usmili se, Gospod! po Jezusu

Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Dvanajsti dan.

Kletvinja.

„Kletev je ljubil, torej bo kletev nad-nj prišla“; pravi Duh Božji v psalmih.

Ko bi Krajnec ne klel, bi še nekaj bil! — Kletvinja je prestrašno gerda reč — iz pekla domá. Ako pa kletev ljubiš, bo kletev — bo prekletstvo *nad tebe* prišlo! Oklet bo tvoj jezik, okleta bo tvoja glava, okleta bo tvoja roka in noga, okleto bo tvoje serce!

Oklet boš ves, kolikor te je. Ti žegen sovražiš, ki kolneš, toraj tudi žegna nad-te ne bo. Skleni tedaj danes: 1. nikoli nikjer, nič, nikogar in nikakor ne kleti. 2. Ako ti kterikrat kletev uide, vselej nato precej moli skesanje ali grevingo, dokler se do čistiga ne odvadiš. 3. Premišljuj Jezusa na križu, ki je molil zanje, ki so Ga kleli.

Danes moli lavretanske litanije, de bi se na Marijno prošnjo vse kletvinje odvadil, in pa za tiste, ki so za svojo kletvinjo v vicah, ker se niso do čistiga spokorili zanj na svetu.

Ali veš, kolikrat si že klel v svojim življenji? Ako ne veš ti, pa tvoj angelvarh vé, ki bo nehvaležnika tebe tožil,

ako ne opustiš gerde kletvinje in se ne spokoriš. Ali boš še kletl?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Trinajsti dan.

Jeza.

Odjenjaj od jeze, in opusti serd. Tako opominja sv. Duh v 36. psalmu.

Veliko ljudi bi bilo pred Bogom in pred ljudmi prav ljubeznjivih, ko bi ne bili *pregrešni jezi* vdani. Rečem: *pregrešni jezi*, ker je tudi *sveta in zmerna jeza*, zavolj pravičnih reči, od ktere pravi

Bog: „*Jezite se, pa nikar ne grešite!*“ Jeza je pregrešna, kadar je nezmerna, zavolj posvetnih, grešnih reči in ako človeka, takorekoč, iz uma spravi. Nevarno je pa to, ker sv. Avguštin pravi, de *nobenimu serditežu se njegova jeza ne zdi krivična*. Poslušaj tedaj té-le nauke in spolni jih: 1. *Odpusti brez pomude vsim svojim sovražnikom*. 2. *Opusti maševanje*, ki te jeza k njemu vžiga. Bolj sladko ko se ti zdi, se nad bližnjim z besedo ali z djanjem *znositi*, ostudniši je tvoja jeza. 3. *Môli za svoje nasprotnike in sovražnike in zateri v sebi ne-*

vošljivost. 4. De ti bo to ložej, spomni se zglada Jezusoviga na križu, in Njegoviga nauka: Ako te kdo udari na eno lice, pomoli mu še uno (rajši, kakor de bi ga ti nazaj udaril).

Preudari danes zvečer Jezusove sedmere besede na križu in moli 3 očenaše in češenamarije sebi za pohlevnost, in pa za tistih duše v vicah, kateri so se v življenji z jezo in sovraštvam večkrat pregrešili. — O kako hudo mora duši žal biti, če je kdej tudi le eno uro v jezi ostala!

Ali je moje seree jezi vdano, ali ne? Ali mi dobro dé, kadar slišim, de se je mojimu sovražniku kaj žaliga dogodilo? Kadar me kdo zjezí, potlej ne mara, zmiraj mislim, kako bi se saj z besedo nad njim znosil? —

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Stirnajsti dan.

Lakomnost.

Bog je med treskam in strašnim germenjem se zagrozil: Ne želi svojiga bližnjiga blaga.

Véliki apostelj slovesno uči: *Lakomnost je korenina vsih zlegov.* Torej: 1. Pri miru pusti, kar ni tvoje, če bi bila tudi le igla ali kosčik kruha. 2. Varuj se *goljufije, zvijače in odertije.* Tat, goljuf in odertnik so trije bratje,

njih oče pa hudôba. 3. Bodi usmiljen do ubozih, zlasti do sirót, in poteguj se za preganjane vdove in sirote. 4. Zadržaj v sebi *lakomne želje* in premišljuj Jezusove besede: *Kjer je tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce* (Luk. 12, 34).

Moli danes očenaš, češenamarijo in litanije vsih svetnikov za odvrnjenje lakomnosti in za tiste, ki v očiševalnim ognji terpé zavoljo taccih ne dosto omitih grehov.

Ali so tvoje roke čiste — brez tatvine? Te kaj veseli, ubožcam, sirotam, vdovam pomoč skazovati?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Petnajsti dan.

Nezmernost.

Ali jeste ali pijete, — vse storite v Božjo čast. 1. Kor, 10.

Požrešnost — požrešnost!

Že beseda je gerda! Kaj še le djanje! — 1. Začni se danes *zmernosti* učiti. — Pritergaj si kaj v jedi ali v manj potrebnim zakupu in daj ubogim. 2. Bog ne daj, nezmerno jesti ali piti! 3. Bodi zméren v *govorjenji*, v *obleki*, v *spanji*. 4. K *zmernosti* ti bo pomagalo premišljevanje besede Jezusove na križu: „*Žejin sim*“.

Moli 3 očenaše in češenamarije zase in za tiste, ki so bili v živ-

ljenji nezmerni v jedi, pijači, ali v čimur si bodi; vzemi si k sercu, koliko revni pogrešajo.

Ali se ti stori milo do ubozih, kadar sam dobro ješ? Si že opustil katerikrat nepotrebno gostarijo in s tem uboge — sramožljive reveže razveselil, ki si ne upajo od hiše do hiše prositi?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Šestnajsti dan.

Božja pot pred sv. Rešnjem telo.

Lejte! Jest sim vselej pri vas do konca sveta. Mat. 28.

Danes ti svetvam prelepo in preljubeznjivo romanje pred sv. Rešnjem telo. 1. Imej nad

tem svetim Božjim potam sladko veselje in *rad obiskuj sveto Rešnje telo* v cerkvi. 1. Véliki sv. Frančišk Ksaverjan je po cele dni v misijonu za neumerjoče duše trudno delal, ponoči pa pred sv. Rešnjim telesam za počitek prav serčno molil in premišljeval. Bog daj tudi tebi, lepa duša! tako veselje. Tvoja molitev v tihim večernim mraku pred sv. Rešnjim telesam je lepa, kakor hosana iz angelskih ust. Ona skaklja kakor zlat vrelec ali studenček gori nakviško, in hladno rosí pred Božjim tronom. 2. Moli pa tamkaj *za se, za nedolžne, za grešnike*, ako

imaš še časa, tudi za *spokornike*. 3. Spomin na zadnjo večerjo naj ti to veselje poživlja.

Moli danes *ljubezen* zase in za tiste, ki so v svojim življenji bili premlačni za obiskovanje sv. Rešnjiga telesa.

Kakošen sklep si storil za obiskovanje sv. Rešnjiga telesa za prihodnje? Nisi, ne mara, dosihmal daljne Božje poti večkrat opravil, kakor to tako lepo in lahko bližnjo?

Usmili se, **Gospod!** po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Sedemnajsti dan.

Misel na smert.

Dans meni, jutri tebi.

Pravijo, vsako sekundo en človek umerje na svetu, tedaj eno minuto njih 60, vsako uro 3.600, vsaki dan blizo sto tavežent. Ktera sekunda, ktera ura je tebi odločena? Ali je še deleč, ali že blizo? To Bog sam vé; ti le toliko véš, de prišla bo. — 1. Zbudi se tedaj iz vestniga spanja in pripravljaj se na smert. 2. Zapusti greh in delaj pokoro, če ne bo *grenka* tvoja *smert*, še *grenkejši* tvoja večnost. 3. Priporočuj se *Marii*, *sv. Ani*, *sv. Jožefu an-*

gelu varhu in svojimu pomočniku, de ti sprosijo srečno zadnjo uro. Kliči pogosto z Jezusom, kakor de bi že umiral: „*Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo!*“

Moli 5 očenašev in češenamarij za srečno zadnjo uro in za tiste, ki so v življenji premalo na smert se pripravljali. Misli na pokopališe.

Ko se zvečer v posteljo vležeš, ali se spomniš na svojo mertvaško jamo? — Kako ti je pri sercu, kadar vidiš merliča pokopavati? Ko bi tebe tisti trenutek v grob devali, kako bi bilo s tvojo dušo?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Osemnajsti dan.

Lažnjivost.

Lažnjive usta dušo umore; pravi sv. Duh.

1. Od danes naj nobena laž več tvojiga jezika ne oskruni.
2. Vadi se danes posebno v molčljivosti in ne govôri brez potrebe, zakaj: *kjer je veliko govorjenja, ni brez greha.*
3. Čez nikogar ne čerhni hude besede; zatiraj grehe jezika.
4. Premišljuj v ta namen, kako poterpežljivo je Jezus s križa na tiste gledal, ki so za Njegovo oblačilo vadjali.

Moli zase, de bi mogel jezik krotiti, in za tiste duše, ki so z

jezikam pogosto grešile: očenaš, češenamarijo, trikrat čast bodi Bogu id. in apostoljsko vero.

Kolikrat se je tvoj jezik ta teden zlagal? Morebiti že danes? Ali si že katerikrat pomislil, kako ostudni so grehi z jezikam?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Devetnajsti dan.

Sveta poterpežljivost.

Svoj križ nositi in za Jezusam hoditi.

1. Danes se začni v *krotkosti in pohlevnosti* vaditi;
2. bodi pri vsih *nasprotljejih*

poterpežljiv in pomisli: *kolikor veči terpljenje, toliko veči plačilo.* 3. *Skoz terpljenje se gre v večno življenje: le veliki križonosci dosežejo veliko plačilo.* 4. Premišljuj, s koliko poterpežljivostjo je ves ranjeni Jezus težki križ na Kalvarijo nesel, in premagal boš vsako nepoterpežljivost.

Moli očenaš, češenamarijo in čast bodi itd. za tiste, ki so bili v življenji premalo poterpežljivi, in pa de bi mogel sam vselej poterpežljiv biti.

Ali nisi ti tavžentkrat čmern in te vsaka — nar manjši reč razkači? Ali se spoveduješ, koliko drugi greše zavolj tvoje nepoterpežljivosti, čmernosti,

sitnosti, revsivosti? Kakošniga pomočka misliš v prihodnje poiskati zoper čemer-
nost in nepoterpežljivost?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Dvajseti dan.

Napuh.

Kdor se povišuje, bo ponižan.

Nabuhodonosorju, Herodu, Antijohu — in še vsakimu napuhnežu na zemlji je napuh skomino delal: tudi tebi ne bo prizanesel. 1. Varuj se tedaj *znotranjiga* in *zunanjiga* *napuha*. 2. Zaverzi ali pa pre-

naredi, kar imaš ošabne obleke.
 3. Pri vsaki skušnjavi k napuhu se ozri na *Jezusa s ternovo krono, s terstam in škerlatastim plajšem.*

Moli danes na kolenih 3 očenaše in češenamarije zase in za tiste, ki zavoljo napuha in prevzetnosti v vicah na odrešenje čakajo.

Kaj misliš sam od sebe, in kaj meniš, de Bog od tebe misli? — Ali ti ne dé dobro, ko ti kdo več pripisuje, kot si ali kot dobriga imaš? — Če več imaš ali znaš mem družih, morebiti sam sebi pripisuješ in ne Bogu?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

En in dvajseti dan.

Sitnost in čmernost.

Ti si ne mara *sitin, čmern*?

Kaj pravijo ljudje od tebe?

1. Premaguj se in opusti sitnost in čmernost. 2. Imej poterpljenje s tistimi, ki so ti nadležni, sitni in čmerni. To znanje je nad vse visoke šole in učene vertanja. Tudi Bog ima s teboj poterpljenje in usmiljenje. 3. Premišluj, kar Jezus pravi: *Učite se od mene, ker jest sim krotak in izserca ponižin.*

Moli za premaganje svoje sitnosti in za tiste, ki so bili v življenji sitni in čmerni, prvi odstavek žalostniga dela sv. roženkranca.

Ali nisi ti sam sitin, pa druge s sitnostjo pitaš? — Ali nisi zmed tistih, ki v vsako reč nos vtaknejo in s tem dosti hudiga napraviš? — Si ne mara kakor osa, ki vsaciga pikneš, če le moreš?

Usmili se, **Gospod!** po **Jezusu Kristusu** vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Dva in dvajseti dan.

Snednost in sladkarstvo.

*Že veliko jih je končala nezmer-
nost, zmernost še nikogar ne. (Sv.
Ambrož).*

Snedež ni za žlahtne misli in lepe dela. Vadi se toraj danes zderžnosti: 1. Nikar nič ne jej zunaj pri mizi. 2. Bodi z vsim zadovoljin, kar préd-te

prinesó. **3.** Za vsaki nar manjši zalogljjej bodi hvaležin Bogú in ljudém. **4.** Premišljuj, kako so Jezusu podajali kisa in žolča, ki je vender Bog.

Moli 3 očenaše in češenamarije zase, de bi ne bil požrešin, in za tiste, ki so bili v življenji pre-sladkosnedni.

Ti jedoč blezo le na to misliš, če diši, ne pa če k zdravju tekne? „Tole si bom pritergal in ubožcu (lačnimu verstniku, tovaršu itd.) dal“: ali si že mislil kterikrat tako?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Tri in dvajseti dan.

Ljubezen do Marije Device.

Češena si Kraljica, Mati milosti!

1. Danes stori sklep, Marijo Devico prav posebno *ljubiti* in *častiti*, ker Ona je tvoja *Mati*, ako si ti njen sin, njena hči. 2. Pokličí jo v vsaki skušnjavi na pomoč, rekoč: *O Marija, prosi za-me! k Tebi pribežim.* 3. Bodi *sramožljivih oči, čistiga serca*, in nikar *čez bližnjiga hudiga ne govôri* — iz ljubezni do Marije. 4. V ta namen *premišljuj*, v koliki sveti ljubezni so *Jezus, Marija in Jožef* med seboj *prebivali*,

Moli zase in za tiste, ki so v svojim življenji Marijo premalo ljubili, *veseli del sv. roženkranca.*

Imaš morebiti nar svetejši Imena velikokrat po nemarno v ustih, ne pa Njih čednost v sercu? Se li varuješ vsiga, s čimur bi razžalil Marijo, svojo Mater?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Stir in dvajseti dan.

Mlačnost in lenoba.

Ko so ljudje spali, je prišel sovražnik, je ljulike med pšenico natrosil, pa je šel. Mat. 13. 25.

1. Danes moraš gorečnost za molitev, za cerkev in za

dobre dela na novo vneti. 2. Premisli, premisli, koliko dobriga si že zamudil v svojim življenji. 3. *Obžaluj svoje zamude* in pripravljaj se za prav dobro spoved, ki jo kmali opravi. 4. Premišljuj danes *Jezusa*, s koliko gorečnostjo se je ponašal za *nebeškiga Očeta v tempeljni*.

Moli 3 očenaše in češenamarije zase, in za tiste, ki so bili v življenji premalo goreči.

Koliko ljudi si že pridobil za čednost in svetost s svojo gorečnostjo? Si jih mar še le od Boga odvrčal s svojo mlačnostjo? Ali te je kej groza?

Usmili se, **Gospod!** po **Jezusu Kristusu** vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Pet in dvajseti dan.

Pohujšanje in zapeljevanje.

Gorjé človeku zavolj pohujšanja!

Vsaki grešnik je bil od koga pohujšan; — o gorjé! koliko je pohujšljivcov. 1. *Odvračaj* na vso moč pohujšanje. 2. Saj toliko jih za Jezusa pridobi, kolikor si jih pohujšal. 3. Popravljaj, oh popravljaj pohujšanja, nesrečni zapeljivec! de ti bo Bog usmiljen. 4. Premišljuj danes, kako je *Jezus male k sebi vabil in žegnoval*, de bi se ložej pohujšanja obvarovali.

Moli zase, za tiste, ki si jih pohujšal, in za duše tistih, ki mo-

rajo zavolj ne dosti spokorjeniga pohujšanja v vicah terpeti: *žalostni del sv. roženkranca.*

Ali te kej hudo pečejo tvoje pohujšanja? Kaj meniš, morebiti je kdo še zdaj v smertnim grehu, božjeropno svete zakramente prejema, ali pa je že kdo celo pogubljen, ki si ga ti pohujšal?! Kako išeš to škodo popravljati, ki si jo storil Bogu in bližnjimu?

Usmili se, **Gospod!** po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Šest in dvajseti dan.

Zveličavne navdajanja.

Sveti Duh, on bo vas učil.

1. Poslušaj, kar ti sv. Duh

po tvojim angelu varhu v serce navdaja. 2. Zaničuj navdajanja mesá in hudobniga duha. 3. Kadar te serce za kako reč zabolí, hitro jo zroči Jezusu in Marii. 4. Kušni večkrat britko martro ali pa svetinjico čistiga spočetja (ki jo mende saj nosiš na vratu?).

Premišluj 7 darov sv. Duha in moli *očenaš, češenamarijo in čast bodi* itd. za se, in za tiste, ki so v življenji premalo poslušali zveličavne navdajanja.

Kaj nar rajši misliš, kadar si sam? — Za čim hitrejši sežeš, za dobičkam duše ali telesa? — Ti — ne mara — ušesa mašiš, kadar ti serce kej svetiga navdaja? Moraš poslušati!!

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah,

daj jim večni mir in pokoj, in
večna luč naj jim sveti. Naj v mi-
ru počivajo. Amen.

Sedem in dvajseti dan.

Krotenje jezika.

Kakor meč, so jezik nabrusili.
Psalm 63.

Meč je hitro v serce zabo-
den, ali kdo bo rano zacelil?
Hiša je z eno iskro v ognji,
ali kdo ga bo pogasil? Tudi
hud jezik vseka z enim mah-
ljejem globoko rano, ki se ne
da zaceliti; napravi strašni o-
ginj, ki se ne dá ugasiti. Skleni
torej: 1. Ne preveč, in le s pre-
vidnostjo govoriti. 2. Ogibaj

se klepetačev in klepetulj. 3. Ne podajaj se v pravdo in prepir z njim, ki te z jezikam šviga, sicer boš še hujsi tepen. 4. Zveličana Marijeta iz Alakoka je vidila neki dan eno svojih tovaršic v strašnim terpljenji v vicah, ker je zoper višji godernjala in bližnjiga ni pri miru pustila s svojim jezikam.

Môli „*pod tvojo pomoč*“ in 3 *očenaše* in *češenamarije* za krotenje jezika in za duše tistih, ki so v svojim življenji z jezikam grešili.

Se imaš morebiti za boljšiga mem družih, pa vender z jezikam veliko hudiga storiš? Koliko si že popravil, kar si z jezikam hudiga storil? — Pri spovedi tisto praviš, kar so ti drugi hu-

diga rekli, kar ti drugim, pa ne, — ali ni res?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Osem in dvajseti dan.

Laž in krivica.

Kdor rad laže, rad krade.

1. Laž in tatvina ste sestré, lažnik in tat pa brata. Lažlestvo (lojtro) postavlja, tatvina pa na visli (galge) vleče. 2. Dve reči danes na kolenih pred Marijo skleni: a) se nikoli več ne zlagati, in b) nikoli nič več ne ukrasti. 3. Spomni se v skušnjavah Božjih zapo-

vedi: *Ne kradi; ne pričaj po krivim!*

Moli danes 7 očenašev in češenamarij zase, de bi svojiga jezika z lažjo in rók s krajo ne oskrunil, in pa za tiste v vicah, ki so se teh grehov premalo varovali.

Ali si že preklical, kar si se zlagal, — povernil, kar si krivice storil? Hočeš čakati, de te bo smert prehitela?

Usmili se, **Gospod!** po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. **Amen.**

Devet in dvajseti dan.

Sodba.

Bo prišel sodit žive in mertve.

1. Premišljuj danes ojstro

sodbo Božjo ob sodnjim dnevu
 čez vse misli, — želje, — be-
 sede, — djanja, — zamude,
 — poglede, — poslušanja. 2.
O človek, kaj bo z grešnikom
 takrat, ko bo pravični komej
 obstal. 3. **Obudi** popolnoma
 grevingo in priporočuj se Marii
 in sv. Jožefu v varstvo.

Moli očenaš, češenamarijo in
 3 Božje čednosti zase, in za tiste,
 ki so v svojim življenji malokrat
 na sodbo mislili.

Ali si pripravljen danes k sodbi iti?
 Ako si v smertnim grehu, boš mar spo-
 ved odlašal?

Usmili se, Gospod! po Jezusu
Kristusu vsih vernih duš v vicah,
 daj jim večni mir in pokoj, in
 večna luč naj jim sveti. Naj v mi-
 ru počivajo. **Amen.**

Trideseti dan.

Pekel.

Hudobni pojdejo v večno terpljenje.

1. Danes premišluj z vérnim sercam *kraj večniga terpljenja*. 2. Kaj bi bilo, ko bi ti že med pogubljenimi bil, kar si morde že *večkrat zaslužil!* 3. *Zahvali Boga na kolenih*, de zamoreš še peklu oditi, in ako si v velikim grehu, še *danes se spovej*, če imaš le priložnost. 4. Spomni se večkrat Jezusovih besed, de tamkej *červ ne umerje, oginje ne ugasne*.

Zase, de bi peklu odšel, za tiste, ki so pri breznu pogubljenja,

in pa za duše v vicah, ki so premalo na večno terpljenje mislile, moli 5 očenašev in češenamarij.

V peklu bo prepozno se kesati: veš to? — Pogubljenim ne pomaga nič več, se jokati: pomisliš kterikrat to? — Kteri greh tebe nar bolj v pekel sili? Ga boš zdaj opustil?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

En in trideseti dan.

Nebesa.

O Božje mesto, prelepe reči se od tebe govoré. Ps. 86.

1. Pomisli, o človek, še nobeno oko ni tega vidilo, kar

je Bog tebi pripravil, ako Ga ljubiš. 2. Trojedini Bog, — presveta Marija Devica, — vsi svetniki, — vsi angeli, — vikši in naj vikši duhovi, — vsi pravični, — vse lepo in nič ostudniga, — vse dobro in nič hudiga, — vse veselo in nič žalostniga, — vse jasno in nič oblačniga, — vse svitlo in nič temniga, — vse večno in nič časniga, — vse neumerjoče in nič umerjočiga, — vse vekomaj srečno in nič nesrečniga! Prevdari, če moreš, kaj je to. 3. Spomni se na to prečastitljivo nebeško mesto, kadar te skušnjava moti ali nadloge tarejo.

Moli 3 očenaše in češenamarije zase, in za duše tistih, ki so se na zemlji premalo za nebesa trudili.

Razloči to reč, ali si dozdej več za časnost ali za nebesa delal? Poklekni drevi pred britko martro in stori sklep, kako misliš v prihodnje za nebesa delati?

Usmili se, Gospod! po Jezusu Kristusu vsih vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo. Amen.

Življenje sv. Alojzija ob kratkim.

Sv. Alojzi, de je le zamogel besede izgovarjati, se je učil od matere presveti imeni Jezus in Marija pobožno izrekovati in moliti. Ko je začel nekoliko hoditi, se je večkrat skrtil v kak kotiček in je tam lepo molil. Večkrat so ga našli po dolgem izkanju za kako skladovnica goreče moliti. Zlo so se mu ubožčiki smilili; vsakimu je kej dal, če je le mogel. Od vojšakov se je bil nekaj napačnih

besed naučil, ko še ni bil sedem let star. Zato je bil pa posvarjen, in tako mu je bilo žal, de ni nikoli več kaj taciga rekel. Celo življenje je za to žaloval. Sedem let star se je bil prav čisto k Bogu obernil. — Berž ko je zjutraj vstal, se je vselej pokrižal. Ko se je oblačil, je molil. Potlej je pred britko martro na tla pokleknil in jutranje molitve molil. Še tako mlad, je sklenil, de bo vse življenje čisto nedolžno živel in de bo duhoven. Zlo zlo je častil Mater Božjo in vedno se ji je perporočal.

Nič nespodobniga ni hotel slišati, nič grešniga ne gledati; bal se je na kakim delu svojiga života, postavim na nogi drugač pogledati, kakor spodobno oblečen, in nikoli se ni nikomur drugač perkazal, kakor le spodobno čez in čez oblečen.

Zapazil je nad seboj, de je nekoliko k jezi nagnjen, in se je tako dolgo zatajal, de je bil čisto poterpežljiv in pohlevin. Ni ga mogla nobena žal beseda napraviti, de bi ga bilo v lice zarudečelo. — Vidil je tudi, de so mu véasi kake besedice ušle, ki ni bilo nič posebniga, vender bi bile zamogle ljubezin do bližnjiga kej kaliti. Se tega obvarovati, je sklenil, le malo in le potrebno govoriti — in se v nobene igrače ne spustiti.

Nikoli ni kej storil zoper voljo svojih višjih in vselej jim je bil popolnoma podložin. Ako se je njegov brat Rudolf kej pertožil čes svojiga učenika, ga je ljubeznjivo opominjal, de naj mu rad in z veseljem pokorin bo. Do svojih strežnikov je bil tako ponižin, de jih je vselej le kakor prosil, mu kej storiti.

Sv. Alojzi, enajst let star, je začel tudi po znotranje moliti in premišljevati. Skorej po cel dan je bil v nebeške reči zamišljen. Njegovi služabniki so per ključavnici vrat vidili, kako je velikrat po cele ure pred britko martro klečal, premišljeval, zdihoval in molil. Ako je tudi kdo ravno notri stopil, ali kak šum vstal, sv. Alojzi ni čutil, ker je bil v Bogu zamišljen.

Ob nedeljah in praznikih je močno zvesto keršanski nauk poslušal. Potlej je s prečudno gorečnostjo druge otročice učil, kar je slišal. Ako je slišal, de je med tovarši prepir vstal, jih je iskal umiriti. Ako je kdo nespodobno ali hudobno spregovoril, ga je posvaril, de ne smé več tako. Če je malopridniga naletel, je skušal ga poboljšati. Nikoli ni terpel, de bi bil kdo pričo njega Boga žalil.

Dvanajst let star je pervikrat k sv. Ohhajilu šel, in potlej vsakih osem dni.

Vselej se je 3 dni k sv. Obhajilu perpravljajal, in 3 dni po sv. Obhajilu Boga za to veliko gnado hvalil. Dan pred sv. Obhajilam se je vselej postil, svete bukve bral, in od presvetiga Rešnjiga Telesa govoril. Potlej je 1 uro premišljeval, se je skesano spovedal, in sv. Telo s takim lepim obnašanjem prejel, de se je pričujočim zdelo viditi, ne človeka, ampak angela pred seboj. Po sv. Obhajilu ni molil samo nekoliko minut, ampak po 1 ali 2 uri, in nič ga ni moglo od tega odverniti. — Vsak dan je šel k sv. maši in se je po duhovno obhajal, je obudil namreč serčne želje, se z Jezusam skleniti, kakor se mašnik sklene.

Bral je rad svete bukve, posebno kersanski nauk in življenje svetnikov.

Po tri dni v tednu se je postil, in sploh malo jedel. Ako se je namerilo, de je mogel na kacih gostjah biti, je nar slabših jedi vzal, in jih le malo vžil.

Se mehkužnosti obvarovati, je samiga sebe terdo imel, se velikrat do kervaviga bičal. Desk in družiga lesa je v posteljo deval, se na terdi križ Jezusa Kristusa bolj vživo spomniti. — Tako je sveti Alojzi že v zgodnjih otročjih letih živel in je do konca stanovitin ostal; toraj se po pravici imenuje angelski mladenič.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000420763

1860

Wm. H. Brewster